

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 90/16

Luxembourg den 8. september 2016

Domme i sagerne T-460/13 Sun Pharmaceutical Industries og Ranbaxy mod Kommissionen, T-467/13 Arrow Group og Arrow Generics mod Kommissionen, T-469/13 Generics (UK) mod Kommissionen, T-470/13 Merck mod Kommissionen, T-471/13 Xellia Pharmaceuticals og Alpharma mod Kommissionen og T-472/13 Lundbeck mod Kommissionen

Den Europæiske Unions Ret opretholder de bøder på tæt ved 150 mio. EUR, som er blevet pålagt flere virksomheder i forbindelse med det kartel, der havde til formål at forsinke markedsføringen af den generiske version af det antidepressive lægemiddel citalopram

Lundbeck er et dansk selskab, der er specialiseret i forskning i og markedsføring af nye lægemidler, som har til formål at bekæmpe bl.a. depression. Lundbeck har fra slutningen af 1970'erne udviklet og opnået patent på det antidepressive lægemiddel, som indeholder den aktive substans, der er navngivet »citalopram«.

Lundbeck besad ved udløbet af sit grundpatent på citalopram-molekylet ikke længere mere end et vist antal patenter, som ydede dette selskab en mere begrænset beskyttelse. Lundbeck havde navnlig indgivet en patentansøgning vedrørende en proces til fremstilling af citalopram (et patent på krystallisering af salte). En række producenter af billigere generiske versioner af citalopram kunne derfor påregne at indtræde på markedet.

Lundbeck indgik i 2002 seks aftaler vedrørende citalopram med fire virksomheder, der var aktive inden for fremstilling eller salg af generiske lægemidler, nemlig Generics (UK)¹, Alpharma, Arrow og Ranbaxy. Til gengæld for de generiske virksomheders tilsagn om ikke at indtræde på markedet for citalopram ydede Lundbeck disse virksomheder store betalinger og andre tilskyndelser. Lundbeck betalte navnlig omfattende engangsbeløb, opkøbte beholdninger af generiske produkter med det ene formål at destruere dem og tilbød garanterede fortjenester inden for rammerne af en distributionsaftale. Disse aftaler gav Lundbeck en vished for, at de generiske virksomheder ville forblive uden for markedet i aftalernes løbetid.

Kommissionen blev i oktober 2003 underrettet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forekomsten af de omhandlede aftaler. Efter afslutningen af sin undersøgelse fastslog Kommissionen ved afgørelse af 19. juni 2013², at Lundbeck og de generiske virksomheder i det mindste var potentielle konkurrenter, og at de omtvistede aftaler havde konkurrencebegrænsende formål, idet de beløb, som Lundbeck havde betalt med henblik på at forhindre disse producenter i at indtræde på markedet for citalopram, omtrent svarede til de fortjenester, som de kunne have opnået, såfremt de med succes var trådt ind på markedet. Kommissionen pålagde derfor Lundbeck en samlet bøde på 93,7 mio. EUR og de generiske producenter en samlet bøde på 52,2 mio. EUR.

Lundbeck og de generiske virksomheder har anlagt søgsmål ved Den Europæiske Unions Ret for at få annulleret Kommissionens afgørelse og den bøde, som de er blevet pålagt.

Retten har i sin dom af dags dato frifundet Kommissionen i det af Lundbeck og de generiske virksomheder anlagte søgsmål og **opretholdt de bøder**, som Kommission har pålagt disse.

¹ Selskabet Merck, der har anlagt søgsmål i sag T-470/13, var på tidspunktet for de faktiske omstændigheder moderselskab for Generics (UK).

² Afgørelse C(2013) 3803 final om en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT/39226 – Lundbeck).

Retten har først, i lighed med Kommissionen, lagt til grund, at **Lundbeck og de omhandlede generiske virksomheder på tidspunktet for indgåelsen af de omtvistede aftaler var potentielle konkurrenter**. Retten har i denne forbindelse bemærket, at det til fastslåelse af, hvorvidt en aftale begrænser den potentielle konkurrence, kræves, at konkurrenterne ville have haft reelle og konkrete muligheder for at indtræde på markedet, såfremt aftalen ikke var blevet indgået. Retten finder, at Kommissionen for hver enkel af de omhandlede generiske virksomheder har foretaget en udførlig undersøgelse af de reelle og konkrete muligheder, som de havde for at indtræde på markedet, ved at støtte sig på objektive forhold såsom de allerede gennemførte investeringer, de til opnåelse af en markedsføringstilladelse gjorde tiltag og de med leverandørerne af aktive lægemiddelbestanddele indgåede forsyningskontrakter. Retten har desuden påpeget, at der på tidspunktet for indgåelsen af de omtvistede aftaler generelt eksisterede flere konkrete og realistiske muligheder for at indtræde på markedet for de generiske virksomheder. Blandt disse figurerede bl.a. lanceringen af det generiske produkt, med muligheden for at skulle stå over for Lundbeck i forbindelse med eventuelle patentkrænkelssøgsmål.

Retten finder i øvrigt, at det var med rette, at Kommissionen konkluderede, at **de omtvistede aftaler udgjorde en konkurrencebegrænsning på grund af formålet**³. Retten har i denne forbindelse fastslået, at Lundbeck ikke har godtgjort, at de begrænsninger, der blev aftalt i medfør af de omtvistede aftaler, var objektivt nødvendige for at beskytte dette selskabs intellektuelle ejendomsrettigheder, og navnlig dets patent på krystallisering. Dels kunne Lundbeck have beskyttet disse rettigheder ved, i tilfælde af en krænkelse, at iværksætte søgsmål ved de kompetente nationale retsinstanser. Dels var der talrige måder til mindeligt at løse en patenttvist uden af den grund at aftale begrænsninger vedrørende de generiske lægemidlers indtræden på markedet. Endelig bestod der en uvished med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt Lundbecks patent på krystallisering gjorde det muligt at blokere enhver indtræden af de generiske virksomheder på markedet, således at disse på tidspunktet for indgåelsen af de omtvistede aftaler rådede over reelle og konkrete muligheder for at komme ind på markedet. Det følger heraf, at Kommissionen med rette kunne konkludere, at der forelå en konkurrencebegrænsning på grund af formålet.

Retten har desuden bemærket, at Kommissionen alene var forpligtet til at påvise, at de omtvistede aftaler frembød en tilstrækkelig grad af skadelighed for konkurrencen i betragtning af indholdet af deres bestemmelser, formålene med aftalerne såvel som den økonomiske og retlige sammenhæng, som de indgik i. Kommissionen var derimod ikke forpligtet til at undersøge virkningerne heraf eller den situation, der ville have gjort sig gældende uden de omtvistede aftaler. Ifølge Retten er det, der har betydning, at disse virksomheder på tidspunktet for indgåelsen af de omtvistede aftaler med Lundbeck rådede over reelle og konkrete muligheder for at indtræde på markedet, således at de udøvede et konkurrencepres på dette selskab. Dette konkurrencepres blev imidlertid fjernet i de omtvistede aftalers løbetid, hvilket i sig selv udgør en konkurrencebegrænsning på grund af formålet.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, begrænset til retsspørgsmål, ved Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for en frist på to måneder regnet fra forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Formålet med et annullationssøgsmål er at få annulleret retsakter fra EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstaterne, EU-institutionerne og borgerne kan på visse betingelser anlægge et annullationssøgsmål ved Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Den pågældende institution skal afhjælpe et eventuelt retligt tomrum, der måtte opstå ved annullationen af retsakten.

---

*Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.
Dommene i sag [T-460/13](#), [T-467/13](#), [T-469/13](#), [T-470/13](#), [T-471/13](#) og sag [T-472/13](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.*

*Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127
Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106*

---

³ Artikel 101, stk. 1, TEUF forbyder aftaler, der har til formål at begrænse konkurrencen.